

ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ:

- ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΟΥΜΕ ΤΗΝ ΔΙΖΩΝΙΚΗ.
- ΤΟ ΜΙΡ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΙΛΗ.
- Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ.
- ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΕΔΕΚ.

ΚΟΚΚΙΝΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΠΡΩΤΟΠΟΡΑ ΕΡΓΑΤΙΑ



Η εργατική πρωτομαγιά του 1976 βρίσκει την εργατική τάξη της Κύπρου εξαιρετικά καταπιεσμένη μέσα στα οικονομικά δεδομένα που δημιουργήθηκαν με την τουρκική εισβολή. Υφίσταται άγρια έκμετάλλευση από την οικονομική ολιγαρχία στους εργάτες και το λαό γενικότερα.

Πέρα απ' αυτό η οικονομική ολιγαρχία ακολουθεί μια πολιτική υποχώρησης στο Κυπριακό, που συνοψίζεται με την αποδοχή της διζωνικής.

Είναι φανερό πως μόνο αν η εργατική τάξη μπει στην ηγεσία του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, θα μπορέσει η Κύπρος να διεξαγάγει ένα αντιιμπεριαλιστικό αγώ

να και να ελπίζει ο λαός της για λευτεριά και απαλλαγή από τις ξένες εξαρτήσεις.

Θα πρέπει λοιπόν να μπούν οι βάσεις για την αναγκαία οργάνωση. Θα πρέπει να χτιστούν τα αναγκαία λαϊκά συλλογικά όργανα της εργατιάς και των προσφύγων, μέσα από τα οποία ο λαός θα εκφράζεται δημοκρατικά και θα διεξάγει τον αγώνα του. Τον αγώνα για τα καθημερινά του προβλήματα αλλά και τον αντιιμπεριαλιστικό απελευθερωτικό αγώνα για επιστροφή των προσφύγων στα σπίτια τους, Έλλήνων και Τούρκων, για μια Κύπρο λεύτερη και σοσιαλιστική.

Η πρωτομαγιά του 1976 βρίσκει την εργατική τάξη να αντιμετωπίζει προβλήματα πρωτοφανή στην ιστορία της.

Η πρωτομαγιά είναι μέρα αγώνα. Αγώνα για:

Το δικαίωμα δουλειάς

Ένα μεγάλο κομμάτι της εργατικής τάξης μασιζείται από την ανεργία ή υποασφαλείται. Παράλληλα αρκετοί εργάτες απρώνονται στη ξενιτιά για να μπορέσουν να ζήσουν μια ζωή ανθρώπινη. Ο ξενιτεμός ή η υποασφαλίση δεν είναι λύση. Χρειάζεται να πιεστεί το κράτος για να αναλάβει ρόλο στη βιομηχανία και επιπλέον να ανοίξει δουλειές έτσι που να μην μείνει ούτε ένας άνεργος στην Κύπρο.

Τέλος στους μισθούς πείνας

Σήμερα οι μισθοί έχουν πέσει σε επίπεδα τόσο χαμηλά που πολλές οικογένειες μόλις και επιβιώνουν. Το χαμηλό των μισθών είναι αποτέλεσμα της μανίας των εργοδοτών να θγάζουν όσο το δυνατό περισσότερο κέρδη. Η εργατική τάξη πρέπει να επιστρέψει ξανά στα προπραξικοπηματικά επίπεδα.

Οι εργοδότες δεν δίνουν αύξηση με το κέφι τους. Τις δίνουν μετά από αγώνα. Πρέπει να δοθεί τέλος σ' αυτή την άγρια έκμετάλλευση. Χρειάζεται όμως αγώνας.

Τα βάρη στο κεφάλαιο

Κοντεύουν δυο χρόνια από την εισβολή και οι εργαζόμενοι πληρώνουν ουσιαστικά τα βάρη της καταστροφής. Είναι αδιανόητο να πληρώνουν αυτοί που καθόλου δεν έφταιξαν κι' ούτε είχαν και έχουν κανένα έλεγχο πάνω στο σύστημα.

Τα βάρη πρέπει να τα σηκώσει όλα το κεφάλαιο που για τόσα χρόνια απομυζούσε και ακόμη απομυζά τον ιδρώτα του Κυπριακού λαού. Τρόποι υπάρχουν' ή βαρεία φορολογία και ο έλεγχος στα κέρδη.

Αύξηση των προσφυγικών επιδομάτων

Τα σημερινά επιδόματα είναι χειρότερα από ελεημοσύνη. Πρέπει να δοθεί τέλος σ' αυτή την κατάσταση. Πρέπει τα επιδόματα να αυξηθούν έτσι που να μπορούν οι πρόσφυγες να ζούν με αξιοπρέπεια. Οί πόροι υπάρχουν. Χρειάζεται μόνο αγώνας για να πάρουμε αυτά τα χρήματα που οί πρόσφυγες δικαιούνται.

**έλληνες και τουρκοι εργατες
ενωθειτε για ενα αντιιμπεριαλιστικο αγωνα
για μια κυπρο ελευθερη σοσιαλιστικη
χωρις ξενους στρατους και βασεις**

σοσιαλιστική

Εκφραση

ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Στις 12 του Απριλη γίνηκαν στην Λευκωσία μισητικές διαδηλώσεις με σκοπό να καταδικάσουν τις Τουρκοαμερικανικές συμφωνίες. Οι συγκεντρώσεις γίνηκαν στην πλατεία Ελευθερίας και στην συνέχεια σχηματίστηκε πορεία για την Αμερικανική πρεσβεία για να επιδοθη ψήφισμα.

Η πρεσβεία όμως φρουρείτο από εκατοντάδες αστυνομικούς με αντιδιαδηλωτική εξάρτηση και στά γύρω στρατόπεδα καθώς και μέσα στην πρεσβεία βρισκόνταν εφεδρικές δυνάμεις για να καταστείλουν πράξεις βίας.

Η στάση της αστυνομίας ήταν καθαρά προκλητική. Στο τέλος στο χώρο γύρω από την πρεσβεία σημειώθηκαν επεισόδια και γίνηκαν συλλήψεις, από την αστυνομία.

Η αστυνομία έδρασε με τέτοιο τρόπο που αντί να συλλάβη τους προδοκότες που πιθανόν να υπήρχαν συνέλαβε αγωνιστές που κατά το Ίουλιανό πραξικόπημα κράτησαν την αντίσταση και στάθηκαν δίπλα από τις νόμιμες δυνάμεις (όπ' αυτές φυσικά που παρέμειναν νόμιμες) και προσάγονται σε δικη στις 31 Μαΐου 1976 με τις κατηγορίες:

- (α) Όχλαγωγία.
- (β) Πρόκληση ζημιάς σε ξένη περιουσία.

Είναι απαράδεκτο να συλλαμβάνονται αγωνιστές καθ' ην στιγμή γίνεται λόγος για προδοκότες και καθ' ην στιγμή τα πραξικοπηματικά στοιχεία εξακολουθούν να κυκλοφορούν ελεύθερα.

ΟΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Η πρόσφατη αμερικανοτουρκική συμφωνία δίκαια προκάλεσε την αντίδραση του Κυπριακού λαού με τις μαζικές κινητοποιήσεις έξω από την αμερικανική πρεσβεία. Σωστά ο λαός είδε την αμερικανοτουρκική συμφωνία σαν ένα νέο κτύπημα του ιμπεριαλισμού ενάντια στο λαό της Κύπρου και το λαό της Ελλάδας.

Πριν λίγες μέρες πληροφορηθήκαμε για τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας και Ηνωμένων Πολιτειών. Όρθα οι προοδευτικές δυνάμεις της Ελλάδας και της Κύπρου καταδίκασαν τη συμφωνία. Δείχνει ότι η Ελληνική Κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να ξεφύγει από τα όρμα του ΝΑΤΟ και την εξάρτηση του ιμπεριαλισμού. Όσο για το Σύμφωνο μη επίθεσης που πρότεινε ο Καραμανλής στην Τουρκία, τουτό όποτελει σαφή υποχώρηση της Ελληνικής πλευράς, έφ' όσο το 40% της Κύπρου εξακολουθούν να παραμένουν κατηλημμένα από την Τουρκία.

Πιστεύουμε όμως στην συμπαράσταση των ελληνικών λαϊκών δυνάμεων και ειδικότερα της ελληνικής εργατικής τάξης και αυτή τη συμπαράσταση θα πρέπει να καλλιεργήσουμε και ν' αναπτύξουμε.

ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Τελευταία στην Κύπρο σημειώθηκε έξαρση του αντικομμουνισμού που θα πρέπει να προβληματίσει τις πατριωτικές δυνάμεις του τόπου μας. Τα περιτρίμματα της φασιστικής ΕΟΚΑ Β, οι διάφοροι πραξικοπηματίες και κρυποπραξικοπηματίες, το πολιτικό μέρος της συνωμοσίας ενάντια στον Λαό της Κύπρου, ο κίτρινος τύπος βρήκαν κοινή συνισταμένη τους τον αντικομμουνισμό. Δεν είναι ουσιαστικά γι' αυτούς έχθρος ο Αμερικανικός ιμπεριαλισμός και οι πράκτορες του, οι στρατοκράτες της Αγκύρας, αλλά το προοδευτικό κίνημα στην Κύπρο, οι Κύπριοι πατριώτες.

Έτσι η πραξικοπηματική συνωμοσία συνεχίζεται με τον ίδιο πάντα στόχο, δηλαδή την τρομοκράτηση των προοδευτικών δυνάμεων, την διάσπαση του εσωτερικού μετώπου και το σαμποτάρισμα του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του λαού της Κύπρου. Ασύδοτοι, θρασείς και άμετανόητοι οι πράκτορες των Αμερικάνων οργανώνονται για να καταφέρουν το τελειωτικό κτύπημα. Η κάθαρση που δεν έγινε επέτρεψε στον ντόπιο φασισμό να κατέχει θέσεις κλειδιά μέσα στον κρατικό μηχανισμό, την ενοφρουρά και τα σώματα ασφαλείας. Επιτακτική και άμεση προβάλλει η ανάγκη της κάθαρσης σε όλα τα επίπεδα.

Καμιά επίεικεια δεν πρέπει να δειχτεί στους πεμπτοφολαγγίτες πράκτορες του ιμπεριαλισμού. Είναι ανάγκη εθνική και πατριωτική να απομακρυνθούν από τα πόστα που έχουν και να δώσουν λόγο για τα εγκλήματα που έκαναν σε βάρος του λαού μας. Ταυτόχρονα όλες οι πατριωτικές δυνάμεις της Κύπρου θα πρέπει να δυναμώνουν καθημερινά την ενότητά τους και τις προσπάθειές τους για το κτίσιμο του μακροχρόνιου εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του λαού της Κύπρου. Ο λαός μας είναι αποφασισμένος να νικήσει και θα νικήσει.

ΤΟ ΜΙΡ:

Στη Χιλή μετά το αίματηρό πραξικόπημα του Σεπτεμβρίου 1973 που οργάνωσαν μια φούχτα προδότες αξιωματικοί που ενεργούσαν μ' εντολή του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού και της ντόπιας κεφαλαιοκρατίας, ο λαός βρίσκεται κάτω από μια στυγνή στρατιωτική δικτατορία χαρακτηριστικά της οποίας είναι οι εκτελέσεις, τα βασανιστήρια, οι φυλακίσεις, οι έφορες, η ανεργία, η οικονομική εξαθλίωση, η καταπίεση, η έκμετάλλευση και το ξεπούλημα της χώρας στο ξένο — κύρια βορειοαμερικανικό ή Βραζιλιάνικο — κεφάλαιο.

Ο λαός παρόλα αυτά δεν έπαψε ούτε στιγμή την Αντίσταση. Μέσα σε αφάνταστες δυσκολίες οι οργανωμένες δυνάμεις του Χιλιανού λαού παλεύουν σκληρά και ήρωικά για την ανατροπή της ξενόδοουλης δικτατορίας. Μέσα σ' αυτές τις οργανώσεις ξεχωριστή θέση κατέχει το Κίνημα Επαναστατικής Αριστεράς (MIR). Σήμερα θα επιχειρήσουμε μια γνωριμία με το MIR μέσα από τα ντοκουμέντα του ίδιου του κινήματος που κατά καιρούς εξέδωσε.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΙΡ

Η ίδια η ονομασία του MIR καθορίζει ότι είναι κίνημα αριστερό, επαναστατικό. Δέχεται τον Μαρξισμό - Λενινισμό σαν την κοσμοθεωρία και μέθοδο που καθοδηγεί την εργατική τάξη και τον λαό στην σοσιαλιστική επανάσταση.

Πιστεύει, διακηρύσσει και εφαρμόζει την ένοπλη επαναστατική τακτική σαν την ανώτερη και αποτελεσματικότερη μορφή πάλης που πρέπει να ακολουθήσει το λαϊκό κίνημα στην Χιλή κάτω από τις σημερινές συνθήκες.

Το MIR αρνείται την θέση της ένοπλης πάλης από ήρωικές ομάδες απομονωμένες από ένα μαζικό λαϊκό κίνημα. Γι' αυτό στις βασικές προγραμματικές αρχές του υποστηρίζει:

«Ο ένοπλος αγώνας δεν θα είναι αγώνας της πρωτοπορίας. Ο χαρακτήρας του δεν θα καθοριστεί μόνο από λίγες θεματικές ενέργειες, όπου οι μάζες θα είναι θεατές. Ο ένοπλος αγώνας πρέπει να λάβη υπόψη του την συνειδητοποίηση των μαζών, την ικανότητα τους και την έτοιμότητά τους για την ανάπτυξη μορφών του ένοπλου αγώνα.

Θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι οι στρατιωτικές μας ενέργειες στρέφονται ουσιαστικά στο να συμπεριληφθούν πλατείτα μέρη του κινήματος των μαζών στον ένοπλο αγώνα και να μην περιοριστούν αποκλειστικά σε ομάδες της πρωτοπορίας που προπορεύονται ένοπλα «στο όνομα των μαζών» και με την συμπάθειά τους.

Το πρόγραμμα μας είναι πρόγραμμα σοσιαλιστικής επανάστασης, λέει το MIR στις βασικές αρχές του που διατυπώνουν τους σκοπούς και την στρατηγική του κινήματος.

Οι σκοποί της (επαναστατικής) είναι βασικά σοσιαλιστικοί. Το πρόγραμμα μας περιλαμβάνει έτσι σοσιαλιστικούς και δημοκρατικούς σκοπούς. Στόχος είναι η καταστροφή του αστικού κράτους, του ιμπεριαλισμού και του συνόλου της αγροτικής, της οικονομικής και της εμπορικής εθνικής αστικής τάξης. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τα φτωχά στρώματα στις πόλεις και στην ύπαιθρο και με τα κατώτερα στρώματα των μικροαστών.

Η στρατηγική μας καθορίζεται από την συγκρότηση των σοσιαλοεπαναστατικών δυνάμεων που είναι σε θέση να αρχίσουν ένα επαναστατικό πόλεμο: πάνω σ' αυτή την βάση, θα οργανώσουμε τον επαναστατικό λαϊκό στρατό, που μπορεί να ανατρέψει την στρατιωτική δικτατορία, να

ταπάτη του Άλλέντε και της Λαϊκής Ενότητας (για το ειρηνικό πέρασμα στον σοσιαλισμό με την χρησιμοποίηση του αστικού κράτους) αλλά πιο πολύ καθορίζει την επαναστατικό χαρακτήρα του MIR που πιστεύει στο γκρέμισμα του αστικού κράτους και στην οικοδόμηση μιας καινούργιας αυτόνομης λαϊκής εξουσίας. Ένα μανιφέστο του MIR που απευθύνεται στους εργάτες, τους επαναστάτες και τους λαούς της γης του Μάη του 1974 αναφέρει σχετικά: «Προπαγανδίζουμε τον αγώνα για την προλεταριακή επανάσταση και για την δημιουργία μιας επαναστατικής κυβέρνησης εργατών και αγροτών στη Χιλή, που θα είναι η μάχη, που θα επιτρέπει στην εργατική τάξη και στον λαό την πραγματική απελευθέρωση. Το κίνημα της λαϊκής αντίστασης θα πρέπει να δημιουργήσει κατά την ανάπτυξή του τον επαναστατικό λαϊκό στρατό, τον μόνο που θα αντιμετωπίσει τον στρατό των γορίλλων (έννοει τη δικτατορία) και που μπορεί να



προσελκύσει τις δυνάμεις των εργατών και αγροτών. Αυτή θα ολοκληρωθεί τότε το έργο της προλεταριακής επανάστασης».

ΑΝΤΙΠΕΦΟΡΜΙΣΤΙΚΟ

Το MIR υπήρξε από την εποχή της ίδρυσης του αντιπεφορμιστικό. Η θέση του αυτή διαπερνά σαν αξονας δλο το πρόγραμμα και την τακτική του στα χρόνια της «Λαϊκής ενότητας» αλλά ιδιαίτερα μετά το πραξικόπημα. Μια δήλωση του Γ. Γ. του MIR Μιγκουέλ Ένρικεζ άμέσως μετά το πραξικόπημα εκφράζει την σωστή ανάλυση του κινήματος για την κατάσταση στην χώρα: «Στην Χιλή δεν απέτυχε η αριστερά, ούτε ο σοσιαλισμός, ούτε η επανάσταση, ούτε οι εργάτες. Στην Χιλή βρήκε τραγικό τέλος μια ρεφορμιστική αυταπάτη».

Η θέση αυτή του MIR καθορίζει όχι μόνο την ανάλυση για την πραγματική πρόκληση

τον καταστρέψει σ' ένα διαρκεί λαϊκό πόλεμο».

ΠΩΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΤΟ ΜΙΡ

Το MIR (Κίνημα Επαναστατικής Αριστεράς) ιδρύθηκε τον Αύγουστο του 1965 από την ένωση της Vanguardia Revolucionaria Marxista και του Partido Socialista Revolucionaria. Η γέννησή του υπήρξε αποτέλεσμα μιας αναγκαιότητας της εποχής εκείνης που κύρια αντίθεσή της ήταν από την μια (μετά την Κουβανέζικη επανάσταση), η αντικειμενική ύπαρξη των προϋποθέσεων για μια ανανεωμένη ορμή των αγώνων των μαζών για την δημιουργία επαναστατικών οργανώσεων και από την άλλη η αδυναμία των «επίσημων» αριστερών κομμάτων να μπούν μπροστά από το λαϊκό κίνημα και να το καθοδηγήσουν.

Για το MIR από την στιγμή της ίδρυσης του υπήρξε το πρόβλημα να ξεπεράσει τον χα-

ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΙΛΗ

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ

ρακτῆρα μίας μικρῆς ἰδεολογικῆς ομάδας, νὰ θεμελιωθεῖ στὶς μάζες. Παρ' ὅλες τὶς τεράστιες δυσκολίες τὸ MIR κα-

κάτω ἀπὸ μιά κριτικὴ θέση. Ταυτόχρονα τὸ MIR ἔβαλε σὰν στόχους τὴν συνεργασία μὲ τὰ τμήματα τῆς Λαϊκῆς



τάφερα νὰ ἀναπτυχθεῖ καὶ αὐτὸ προπαντός γιατί ὑπῆρχαν οἱ ἀντικειμενικὲς συνθήκες.

Ἰστέρα ἀπὸ μιά παλινδρομικὴ περίοδο τοῦ κινήματος τῶν μαζῶν πού ξεκινᾷ μὲ τὴν ἐκλογικὴ ἡττὰ τοῦ 1964, ἀρχίζει στὰ τέλη τοῦ 1967 μιά νέα ἀνοδο τῆς πάλης τῶν τάξεων καὶ τὸ MIR κερδίζει ἔδαφος μέσα ἀπὸ μιά παράνομη δράση, πού προωθείται μὲ σκοπὸ νὰ συνδεθοῦν ἡ μαζικὴ μορφή τοῦ ἀγώνα μὲ τὶς παράνομες καὶ συνωμοτικὲς μορφές ἀγώνα τοῦ κόμματος. Εἶναι μιά περίοδος ὅπου τὸ σύστημα προσπαθεῖ νὰ ἀποτρέψει τὴν προσχώρηση τῶν ἐργατῶν μὲ τὴν καταπίεση καὶ τὴν τρομοκρατία.

Ἡ ταχτικὴ τῆς ἐνοπλῆς προπαγάνδας ἐνισχύει τὴν ἀνοδο τοῦ κινήματος καὶ καθίστα δυνατὴ — παρ' ὅλες τὶς διαφορές — τὴν ἀνάπτυξη τοῦ MIR κοντὰ στὴν παραδοσιακὴ ἀριστερά. Εἶναι ἡ ἐποχὴ πού οἱ μάζες προχωροῦν γιὰ τὴν κατάχτηση τῆς ἐξουσίας μέσα ἀπὸ τὴν ψήφο. Τὸ σύνθημα τοῦ MIR — σὲ ἀντιπαράθεση μὲ τὸν ἐκλογικὸ φετιχισμό τῆς Λαϊκῆς Ἐνότητας εἶναι: Μὲ τὴν ψήφο καὶ τὸ ΟΠΛΟ.

Ἐνα μῆνα πρὶν τὴν ἐκλογὴ τοῦ Ἀγιέντε (Ὀκτώβριος 1970), τὸ MIR λέει γιὰ τὶς προεδρικές ἐκλογές:

Ἐάν ἡ ἀστικὴ τάξη δεῖ ὅτι ἔτσι διακινδυνεύει ἐκεῖ μέσα τὴν διατήρηση τῆς ἐξουσίας τῆς στὸ μέλλον, τότε δὲν θὰ διστάσει νὰ καταστρέψει τοὺς κανόνες πού αὐτὴ ἡ ἴδια ἔχει δώσει καὶ νὰ καταπολεμήσει μὲ κάθε δύναμη αὐτοὺς πού ἀπειλοῦν τὴν ἐξουσία τῆς.

Τὸ πραξικόπημα τοῦ 1973 δικαίως ἀπὸ τὴν πρόβλεψη τοῦ MIR.

Στὰ χρόνια τῆς Λαϊκῆς Ἐνότητας (Κυβέρνηση Ἀγιέντε) τὸ MIR βλέποντας ὅτι ἡ πάλι τῶν τάξεων θὰ διαδραματιζόταν μεταξύ τῆς ἀστικῆς τάξης καὶ τῆς κυβέρνησης τῆς Λαϊκῆς Ἐνότητας ὑποστήριξε τὴν κυβέρνηση, ὁμῶς πάντα

Ἐνότητας πού ἐπεδίωκαν μιά πολιτικὴ προώθηση τοῦ κινήματος τῶν μαζῶν, τὴν ἀγωνιστικὴν ἐτοιμότητά του, τὴν ἀνάπτυξη τῶν δυνάμεών του, τῆς ὀργάνωσής του, τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν μέσων τοῦ Κόμματος.

Προσπάθειά τοῦ MIR ἦταν νὰ δυναμώσει τὸ κίνημα στὴ βάση, σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς ρεφορμιστὲς πού προπαθοῦσαν νὰ κερδίσουν τοὺς στρατηγούς καὶ νὰ συμμαχίσουν (ἐκ τῶν ἄνω) μὲ τοὺς Χριστιανοδημοκράτες. Τελικὰ αὐτὴ ἡ «συμμαχία» ἐπέτρεψε στὴν ἀστικὴ τάξη, στοὺς στρατηγούς καὶ τὴν ΣΙΑ νὰ ἀνασυνταχθοῦν καὶ νὰ ἐξαπολύσουν τὸ ἐγκληματικὸ πραξικόπημα πού κατέστρεψε ὀριστικὰ στὴν Χιλὴ τὴν ρεφορμιστικὴν αὐταπάτη τοῦ «εἰρηνικοῦ δρόμου».

Τὸ MIR σὲ μιά αὐτοκριτικὴ του μετὰ τὸ πραξικόπημα διατυπώνει ὡς ἐξῆς τὴν κύρια ἀδυναμία του:

Ἡ μοναδικὴ μας ἀδυναμία, τὸ μοναδικὸ μας λάθος ἦταν ὅτι δὲν καταφέραμε νὰ ἀποσπάσουμε ἀπὸ τὸν ρεφορμισμό τὴν καθοδήγηση τοῦ κινήματος τῶν μαζῶν.



ΤΟ MIR ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ

Στις 17 Φλεβάρη 1974 τὸ MIR ἔκδωσε ἕνα μανιφέστο μὲ τὶς θέσεις του γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐνότητας ἐναντίον τῆς δικτατορίας.

Βασικὰ σημεῖα του εἶναι:
1. Ἐνότητα ἀνάμεσα στὰ κόμματα τῆς Λαϊκῆς Ἐνότητας τὸ MIR καὶ τὰ τμήματα τοῦ Χριστιανοδημοκρατικοῦ Κόμματος πού εἶναι ἕτοιμα νὰ πολεμήσουν τὴν δικτατορία.

2. Ἡ πλατφόρμα πάνω στὴν ὁποία εἶναι τώρα δυνατό καὶ ἀπαραίτητο νὰ φτιαχθεῖ αὐτὸ τὸ μέτωπο εἶναι:

α) ΕΝΟΤΗΤΑ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ.

β) ΔΡΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ.

γ) ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΒΙΟΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ.

3. Μέσα στὸ Μέτωπο οἱ ὀργανώσεις θὰ διατηρήσουν τὴν ὀργανικὴ καὶ προπαγανδιστικὴ τους ἀνεξαρτησία, τὴν ἐλευθερία γιὰ κριτικὴ.

4. Τὸ μέτωπο πρέπει νὰ στηρίζεται σ' ἕνα πλατὺ κίνημα τῶν μαζῶν πού προχωρεῖ πέρα ἀπὸ τὰ Κόμματα.

5. Τὸ κίνημα θὰ πρέπει νὰ πάρη στὴν βάση του, σ' ὅλα τὰ ἐργαστῆρια, ταυφλίκια, φτωχογειτονιές, σχολεῖα, πανεπιστήμια, δημόσιες ὑπηρεσίες κλπ τὴν μορφή ἐπιτροπῶν λαϊκῆς ἀντίστασης καὶ νὰ ἐξελιχθεῖ ἀνάλογα μὲ τὴν ἀνάπτυξή του σὲ ἐθνικὸ ἐπίπεδο.

Ὅπως γνωρίζουμε στὸ ἐξωτερικὸ ἀπὸ τὴν ἀποψη αὐτὴ ἔχει γίνει μεγάλη πρόοδος. Στὴν Ρώμη εἶχε ὑπογραφεῖ κοινὴ ἐκκλήση ὅλης τῆς χιλιανῆς ἀριστερᾶς πρὶν τὸ MIR δώσει τὴν πιὸ πάνω εἰσήγησή.

ΤΟ MIR ΚΑΙ Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΣΗ

Ὅπως εἶδαμε τὸ MIR ἀποτελεῖ σήμερα μαζὺ μὲ τὶς ἄλλες ὀργανωμένες δυνάμεις τῆς ἀριστερᾶς στὴν Χιλὴ ἕνα ἐπαναστατικὸ κίνημα πού ἀγωνίζεται ἐνοπλὰ στὴν στρα-



Συνθήματα στοὺς δρόμους τοῦ Σαντιάγο: «Κάτω ἡ Χούντα τῶν δολοφόνων».



τιωτικοφασιστικὴ δικτατορία. Σὰν ἕνα πραγματικὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα βλέπει τὸν ἀγώνα τοῦ Χιλιανοῦ λαοῦ σὰν ἀναπόσπαστο κομμάτι τοῦ Νοτιοαμερικάνικου καὶ γενικότερα τοῦ παγκόσμιου ἀπελευθερωτικοῦ κινήματος. Ἡ διεθνιστικὴ του αὐτὴ τοποθέτηση ὀλοποιεῖται στὴν πράξη μὲ τὴν ἀπόφαση — διακήρυξη γιὰ ἔνωση στὸ συμβούλιο τῶν ἐπαναστατικῶν παρατάξεων τῶν κινήματων MIR, MLN — Τουπαμάρος (Οὐρουγουάη), ELN (Βολιβία), ERP (Ἀργεντινὴ).

Ἡ κοινὴ διακήρυξη πού ἀπευθύνεται στὸν Νοτιοαμερικάνικο λαὸ ἀφοῦ ἀναφέρεται σὲ μιά ἀνάλυση τῆς κατάστασης στὴν Λατινικὴ Ἀμερικὴ καὶ στὸν Ἀντιϊμπεριαλιστικὸ χαρακτῆρα τῶν κομμάτων MIR, MLN, ELN, ERP λέει μεταξύ ἄλλων:

Ἐμᾶς μᾶς ἐνώνει ἡ ἀντίληψη ὅτι δὲν ὑπάρχει στὴν Ἀ. Ἀμερικὴ καμμιά ἄλλη ἐλπιδοφόρα στρατηγικὴ ἀπὸ

κεινὴ τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου, ὅπου κύριος παράγοντας πῶσις εἶναι ὁ ἐνοπλὸς ἀγώνας.

Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι δὲν χρησιμοποιοῦμε ὅλες τὶς πιθανὲς μορφές ὀργάνωσης τοῦ ἀγώνα τόσο τὶς νόμιμες ὅσο καὶ τὶς παράνομες, τὶς εἰρηνικὲς ὅσο καὶ τὶς βίαιες, τὶς οικονομικὲς, ὅπως καὶ τὶς πολιτικὲς.

Ὁ ἡπειρωτικὸς χαρακτῆρας τοῦ ἀγώνα εἶναι ἀναγκαῖος βασικὰ ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Ὁ δοραιοαμερικάνικος ἱμπεριαλισμὸς ἀναπτύσσει μιά διεθνεστρατηγικὴ γιὰ νὰ μὴν ἐπιτευχθεῖ ἡ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση στὴν Ἀ. Ἀμερικὴ.

Στὴν διεθνεστρατηγικὴ τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ ἀντιστοιχεῖ ἡ ἡπειρωτικὴ στρατηγικὴ τῶν ἐπαναστατῶν.

Ἡ διακήρυξη καταλήγει:

Ἐλατινοαμερικάνικε Λαε, στὰ ὄπλα! Ζοῦμε ἀποφασιστικὲς στιγμὲς τῆς ἱστορίας μας καὶ μὲ αὐτὴ τὴν δεβαιότητα τὸ MLN — Τουπαμάρος, τὸ MIR, τὸ ELN καὶ τὸ ERP, καλοῦν τοὺς ἐκμεταλλευόμενους Λατινοαμερικανοὺς ἐργάτες, τοὺς φτωχοὺς χωρικοὺς, τοὺς φτωχοὺς τῶν πόλεων, τοὺς φοιτητὲς, τοὺς διανοούμενους, τοὺς ἐπαναστατικούς Χριστιανοὺς καὶ ἄλλους τοὺς ἀνθρώπους, πού προέρχονται ἀπὸ τὶς ἐκμεταλλευμένες τάξεις καὶ πού εἶναι ἕτοιμοι νὰ συνεργασθοῦν γιὰ τὴν δίκαιη ἵπóθεση, νὰ πάρουν τὰ ὄπλα μὲ ἀποφασιστικὴν ἐνέργεια, νὰ ἐνταχθοῦν ἐνεργητικὰ στὸν ἐπαναστατικὸ ἀντιϊμπεριαλιστικὸ ἀγώνα γιὰ τὸν σοσιαλισμὸ, πού μόλις ἀρχισε τὴν δική μας ἡπειροκάτω ἀπὸ τὸ λάβαρο καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ διοικητῆ Τσε Γουερόρα.

Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Σε παρασπόμενα σημειώματα εξηγήσαμε την ανάπτυξη του καπιταλισμού και τον τρόπο με τον οποίο διαδέχτηκε το

καπιταλισμό και συγκεκριμένα στο μονοπωλιακό καπιταλισμό τεράστιες πηγές του πλούτου ξεοδεύονται σε μη παραγωγικά έργα όπως είναι: η διαφήμιση,



Η σύμπτωση της αλλαγής των περιστάσεων και της ανθρώπινης δραστηριότητας ή αυτοαλλαγής δεν μπορεί να συλληφθεί και να νοηθεί λογικά παρά σαν επαναστατική πράξη.

KARL MARX

παλιό κοινωνικό σύστημα της φεουδαρχίας. Όταν πια οι σχέσεις παραγωγής οι φεουδαρχικές αποτελούσαν εμπόδιο στις παραγωγικές δυνάμεις ή φεουδαρχία εξαλείφτηκε με τις διάφορες αστικές επαναστάσεις σε διάφορες χώρες της Ευρώπης. Η αστική τάξη διαδέχτηκε την παλιά άρχουσα τάξη των φεουδαρχών εύγενων και επέβαλε στον κόσμο τη δική της τάξη πραγμάτων.

Έτσι, ολόκληρος ο κόσμος άρχισε, με την εμφάνιση της αστικής κυριαρχίας, να ενώνεται σε μία παγκόσμια αγορά, ενώ οι μεγάλες βιομηχανίες, άρχισαν να κάνουν χρήση της νέας τεχνολογίας, να επιβάλλουν την πειθαρχία και τον καταμερισμό δουλειάς μέσα στα εργοστάσια.

Με την εμφάνιση όμως του καπιταλισμού δημιουργήθηκαν νέες αντιθέσεις μέσα στο σύστημα παραγωγής. Οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής έρχονταν πάλι σε σύγκρουση με τις παραγωγικές δυνάμεις, και οι πρώτες αποτελούν εμπόδιο για τις δεύτερες. Η άναρχία στην παραγωγή, όπως επιβάλλεται από τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής δημιουργεί ένα σύστημα ασταθές. Η τεχνολογική πρόοδος δεν μπορεί να μπει στη διάθεση της ανθρωπότητας και να χρησιμοποιηθεί στο έπακρο παρά μόνο στο βαθμό που το κίνητρο του κέρδους επιτρέπει. Στη σημερινή φάση του

Η ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αυτή η αντίφαση μεταξύ των σχέσεων παραγωγής και παραγωγικών δυνάμεων φαίνεται μέσα στην καπιταλιστική κοινωνία στην ταξική πάλη μεταξύ κεφαλαιοκρατών, που αντιπροσωπεύουν τη διατήρηση των καθιερωμένων σχέσεων παραγωγής (κυρίως των περιουσιακών σχέσεων) και της εργατικής τάξης που αντιπροσωπεύει την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων.

Στο καπιταλιστικό σύστημα ο εργάτης υφίσταται εκμετάλλευση. Ο εργάτης παράγει περισσότερη αξία από αυτή που του πληρώνει ο κεφαλαιοκράτης. Η διαφορά ανάμεσα σ' αυτά τα δύο μεγέθη, το ήμερομισθίο και την αξία που παράγει ο εργάτης ονομάζεται υπεραξία και την ιδιοποιείται ο εργοδότης.

Η τοποθέτηση των διαφορών ατόμων στη διαδικασία της παραγωγής καθορίζει την τάξη μέσα στην οποία ανήκουν. Η σχέση των διαφορών τάξεων με τα μέσα παραγωγής καθορίζει τα συμφέροντά τους. Γι' αυτό αντικειμενικά τα συμφέροντά τους όριζονται σε σύγκρουση. Και η πιο σημαντική αντίφαση που οδηγεί σε συνεχή σύγκρουση είναι η αντίφαση ανάμεσα στους λίγους εκμεταλλευτές που έχουν στα χέρια τους τα μέσα παραγωγής και την πλειοψηφία των άχτημένων εργατών.

Τό κεφάλαιο αναγεννάται και μεγαλώνει με τη συνεχή εκμετάλλευση των εργατών.

Η ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΙΚΗ ΑΓΤΑΠΑΤΗ

Ακριβώς επειδή υπάρχει αυτή η αντικειμενική αντίφαση ανάμεσα στις δυο βασικές τάξεις, η αστική δημοκρατία βασίζεται κατ' ανάγκη και πάντοτε πάνω στην οικονομική ανισότητα και την εκμετάλλευση. Διατηρώντας το παρόν σύστημα δεν υπάρχει η ελπίδα ότι η εκμετάλλευση θα εξαλειφθεί με σταδιακές μεταρρυθμίσεις. Η τάξη εκείνη που υφίσταται την εκμετάλλευση, θα πρέπει η ίδια να απελευθερώσει τον εαυτό της, αφού ανατρέψει την αστική κυριαρχία.

Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η τάξη που έχει σαν ύμνο σήμερα την ανατροπή της αστικής κοινωνίας είναι η εργατική τάξη. Με την ανάπτυξη του καπιταλισμού και την συγκέντρωση των μέσων παραγωγής στα χέρια ολίγων και πιο μικρού αριθμού ατόμων, η ταξική δομή της κοινωνίας υφίσταται συνεχώς αλλαγές και πιο μεγάλη πόλωση, που θα οδηγήσει στην επανάσταση, στο ξεπήδημα των εργαζομένων μαζών ενάντια στους εκμεταλλευτές τους και στο κράτος που κατασκευάσαν για να εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους.

Τα πιο πάνω, πιθανόν να δίδουν μία μηχανιστική αντίληψη των πραγμάτων. Η αντικειμενική αντίφαση ανάμεσα στις σχέσεις παραγωγής και στις παραγωγικές δυνάμεις δεν είναι αρκετή για να οδηγήσει στην επανάσταση και πολύ περισσότερο να προεξοφλήσει την επιτυχία της. Ένας άλλος αναγκαίος όρος είναι ο λεγόμενος υποκειμενικός παράγοντας. Μ' αυτό έννοούμε βασικά την απόκτηση ταξικής συνείδησης από τους εργάτες, την αντίληψη δηλαδή ότι ανήκουν σε μία τάξη που γίνεται συνεχώς αντικείμενο εκμετάλλευσης, που τα συμφέροντά της, δεν συμβιβάζονται με τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Πέρα απ' αυτό χρειάζεται η συνειδητοποίηση ότι η εργατική τάξη, με τις συμμαχίες της, είναι ο φορέας εκείνος που θα ανατρέψει την κυριαρχία της αστικής τάξης και θα οικοδομήσει το σοσιαλισμό.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Για τη συνειδητοποίηση της εργατικής τάξης μπορεί να βοηθήσει το κόμμα. Βέβαια αυτό δεν σημαίνει ότι οι εργάτες χρειάζονται να τους ημφυτευθεί ή αναγκαστεί συνείδηση από τα έξω. Όμως το κόμμα μπορεί να βοηθήσει στο ξεκαθάρισμα μακροπρόθεσμων στόχων και να διευκολύνει τη συνειδητοποίηση των πλατειών μαζών.

Πάνω απ' όλα το κόμμα χρειάζεται για την διαγραφή της χουντικής και στρατιγικής του άγωνα, για το συντονισμό γενικά της επαναστατικής πάλης.

Δεν πρέπει όμως να ξεχνιέται ότι ενώ η οργάνωση είναι αναγκαία, το κόμμα δεν πρέπει ποτέ να παύει να είναι δημοκρατικό στη λήψη των απο-

και τα εργατικά συμβούλια είναι εκείνα που πρέπει να αποτελούν τα κέντρα λήψης αποφάσεων σε μία πραγματική σοσιαλιστική κοινωνία.



φάσεων του. Μά πέρα απ' αυτό με την ανατροπή της αστικής τάξης, η εξουσία ανήκει πλήρως στα συλλογικά όργανα των εργατών, τα εργατικά συμβούλια. Τα εργατικά συμβούλια είναι εκείνα που θα διεξάγουν την επανάσταση, με το συντονισμό του κόμματος.

Μ' αυτό τον τρόπο είναι που ο εργάτης αποχτά έλεγχο πάνω στα μέσα παραγωγής και την ίδια τη δουλειά του. Έτσι πραγματοποιείται η οικονομική δημοκρατία, η δημοκρατία που λείπει από την αστική κοινωνία.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΔΕΝ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΡΗΓΑ

Τό Κεντρικό Συμβούλιο της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ, μεταφέρει στο Πανελλαδικό Συνέδριο της Π.Ο.Ν. Ρήγας Φεραϊός, θερμούς αγωνιστικούς χαιρετισμούς με την δεβαιότητα ότι οι απόψεις και τα αποτελέσματα του Συνεδρίου θα ενισχύσουν τον άγωνα της Ελληνικής Νεολαίας και του λαϊκού κινήματος για λευτεριά ανεξαρτησία και σοσιαλισμό.

Η μάχη για την λευτεριά και την σωτηρία της Κύπρου δίνεται και στην Ελλάδα. Η ενεργός αγωνιστική συμπαράσταση του Ελληνικού λαϊκού κινήματος και ιδιαίτερα των πρωτοπόρων δυνάμεων της Νεολαίας είναι παράγοντας αποφασιστικής σημασίας στην πορεία και εξέλιξη του άγωνα του λαού μας (Ελλήνων και Τούρκων) για μία Κύπρο πραγματικά ανεξάρτητη, ένιαία, δημοκρατική, δίχως ξένους στρατούς και βάσεις.

Ο Βορειοαμερικάνικος ιμπεριαλισμός και οι πληρεξούσιοί του στην Κύπρο, την Ελλάδα και την Τουρκία

διάζονται να ξεπερδέψουν μία και καλή με την Κύπρο για να την μετατρέψουν στο δυνατό γρηγορότερα σε επιδρομικό αεροπλανοφόρο της Νατοϊκής συμμαχίας. Γι' αυτό προσπαθούν με μυστικές συμφωνίες και εξοπλισμούς να εκδιώξουν τους λαούς μας σε συμβιβασμούς και υποχωρήσεις. Όμως ούτε ο λαός της Κύπρου ούτε της Ελλάδας ούτε της Τουρκίας θα επιτρέψουν στον ιμπεριαλισμό και τους πληρεξούσιους τους να πραγματοποιήσουν τα δρώμικα σχέδιά τους.

Δεν υπάρχει ήττα για τους λαούς που αγωνίζονται για λευτεριά.

- ΖΗΤΩ ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ.
- ΕΞΩ Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ.
- ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.
- ΚΥΠΡΟΣ ΛΕΥΤΕΡΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ.
- ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΔΙΣΩΝΙΚΗ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ

Πήραμε και δημοσιεύουμε με ευχαρίστηση το πιο κάτω ψήφισμα του Συνδέσμου Κυπρίων Φοιτητών Γαλλίας. Η γενική συνέλευση των αντιπροσώπων του Συνδέσμου Κυπρίων Φοιτητών Γαλλίας ή οποία συνήλθε στην Λυών στις 21 Μάρτιο 1976 και στην οποία πήραν μέρος οι αντιπρόσωποι όλων των τοπικών κυπριακών φοιτητικών συλλόγων Γαλλίας, αφού εξέτασε την νέα φάση από την οποία περνά σήμερα το κυπριακό πρόβλημα, ενέκρινε

το ακόλουθο ψήφισμα: Για άλλη μια φορά, το κυπριακό πρόβλημα κλείστηκε στα Νατοϊκά πλαίσια, όπως αποδείχτηκε με την διαδικασία των συνομιλιών της Βιέννης, και επιδιώκεται ο σφραγισμός των δικαιωμάτων του Κυπριακού λαού. Η κυβέρνηση Καραμανλή αποδέχεται τις αμερικάνικες υποδείξεις και συμφωνεί μαζί με την τουρκική κυβέρνηση για συνομιλίες που παραγνωρίζουν τις αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών και τα δι-

καιώματα του κυπριακού λαού. Στην Κύπρο την ίδια υπάρχουν δυνάμεις (ή ξενόδουλη άστική τάξη) που συσπειρώνονται γύρω από τον Κληρίδη, για επιβολή λύσης διζωνικής δημοκρατίας ενόν ή Κυπριακή κυβέρνηση συμβιβάζεται και το εθνικό συμβούλιο δέν αντιδρά σ' αυτή την πολιτική ξεπουλήματος του τόπου μας. Για άλλη μια φορά οι Κύπριοι φοιτητές Γαλλίας απορρίπτουν με αγανάκτηση κάθε λύση διχοτόμησης ή δημοκρατίας (διζωνικής ή πολυπεριφερειακής) και κάθε προσπάθεια διχωρισμού Ελλήνων και Τούρκων της Κύπρου. Παράλληλα ζητούν να ληφθούν μέτρα για την ανατροπή του σημερινού επικίνδυνου στάτους - κβό. Αξιώνουν μια ανεξάρτητη πολιτική γραμμή πλευσης πάνω στο κυπριακό, μακριά από τις μηχανορραφίες του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και των οργάνων του της ατλαντικής συμμαχίας.

Όπως και άλλοτε διακηρύξαν πιστεύουν πως με ειρηνικά μέσα ο ιμπεριαλισμός δέν πρόκειται να υποχωρήσει. Η πείρα από τους αγώνες άλλων λαών μας διδάσκει πως ένας μονάχα δρόμος μας, μένει, αυτός της ενοπλης λαϊκής πάλης. Γι' αυτό είναι ανάγκη ο λαός μας να προετοιμαστεί για ένα μακροχρόνιο αγώνα που θα περνά αναγκαστικά μέσα από την επίτευξη μιας αντιιμπεριαλιστικής ενότητας Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Είναι βασική προϋπόθεση της επιτυχίας του αγώνα μας, η συνειδητοποίηση του γεγονότος πως ζουν κι αυτοί κάτω από την ίδια ιμπεριαλιστική καταπίεση και εκμετάλλευση. Κοινός εχθρός μας ο ιμπεριαλισμός και η ντόπια κεφαλαιοκρατική τάξη που βρίσκεται στην υπηρεσία του, ανεξάρτητα αν αποτελείται από Έλληνες ή από Τούρκους.

Αξιώνουμε την άμεση λήψη μέτρων ανακούφισης του προσφυγικού κόσμου, των εργατών και των αγροτών ως και των κατάλληλων οικονομικών μέτρων για την διεξαγωγή ενός μακροχρόνιου αγώνα, συμπεριλαμβανομένης και της εθνικοποίησης ορισμένων τομέων της κυπριακής οικονομίας προς όφελος των λαϊκών στρωμάτων.

Σαν Κύπριοι φοιτητές, σαν αναπόσπαστο κλημάτι της κυπριακής νεολαίας, διακηρύσσουμε πως θά αγωνιστούμε για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, δημοκρατική και αποστρατιωτικοποιημένη, με το δικαίωμα του λαού μας για αυτοδιάθεση και κοινωνική απελευθέρωση.

Ζήτω ο αντιιμπεριαλιστικός αγώνας του Κυπριακού λαού!

'Επιστολή στην Σοσ. "Εκφραση ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Είναι ήδη γνωστόν ότι η μαθητική νεολαία της Κύπρου όχι μόνον ενδιαφέρεται άπλω για την πολιτική, αλλά λαμβάνει μέρος μαχητικά σε αντιιμπεριαλιστικές εκδηλώσεις και γενικά αγωνίζεται όσο μπορεί για την ελευθερία της Κύπρου από κάθε φασιστική και ιμπεριαλιστική επίθεση. Αύτην λοιπόν την νεολαία προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τα όργανα του νόμου, οι αστυνομικοί. Τελευταίως, (μετά τις μαχητικές αντιιμπεριαλιστικές διαδηλώσεις) αστυνομικοί, εκτελώντας διαταγές ανωτέρων τους πραξικοπηματιών αξιωματικών που καμμία θέση δέν έχουν στο αστυνομικό σώμα Κύπρου μπήκαν σε σχολικούς χώρους και ζητούσαν

από τους μαθητές να τους δοθούν τα ονόματα των συμμαθητών — μελών της ΕΔΕΝ. Τι ήθελαν από τους αγωνιστές του λαού οι άνθρωποι αυτοί; Γιατί προσπάθησαν και προσπαθούν να μάθουν τα ονόματα μελών μιας νόμιμης αγωνιστικής οργάνωσης, είτε μπαίνοντας μέσα σε σχολικούς χώρους είτε επισκεπτόμενοι μέλη της ΕΔΕΝ στα σπίτια τους; Μήπως προσπάθειά τους είναι να τρομοκρατήσουν τον μαθητικό κόσμο, να τον κρατήσουν μακριά από κάθε πολιτική κίνηση, να τον εκμεταλλεύονται πιο εύκολα αυτοί και οι ξενοκίνητοι άρχηγοί τους;

T.A. μαθητής



ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Η αμερικανοτουρκική συμφωνία για παραχώρηση βοήθειας στην Τουρκία εσοήκωσε θύελλα στην Κύπρο. Για μέρες ολόκληρες ή αστυνομία εκπαιδευόταν για ν' αντιμετωπίσει τους διαδηλωτές. Αγόρασε μάλιστα και ρόπαλα, μάσκες και άσπίδες (Αμερικανικής προελεύσεως), για να τηρήσει το νόμο και τη τάξη. Στο τέλος συνέλαβε και αρκετούς διαδηλωτές... Έτσι πήρε τα συγχαρητήρια της αμερικανικής πρεσβείας.

Ένας από τους συλληφθέντες έτυχε να είναι αστυνομικός. Κάθαρση φωνάζει ο άστικός τύπος...

Νά μια κάθαρση «καθώς πρέπει» για μερικούς. Όχι να φωνάζουμε για κάθαρση των χουρκιών, που στο κάτω - κάτω τι έκαναν οι άνθρωποι; Ένα πραξικόπημα έκαναν. Τώρα, αν καταλήφθηκε και ή μισή Κύπρος, αυτό είναι λεπτομέρεια. Όχι όμως και διαδήλωση έξω από την πρεσβεία του Έλεύθερου Κόσμου. Απαράδεκτα πράγματα...

Αλλά ή ιστορία δέν σταματά ως εδώ. Έπακολούθησε και ελληνοαμερικανική συμφωνία και ο Κίσιγκερ υποσχέθηκε όπλα και στην Ελλάδα. Ο Καραμανλής πρότεινε και σύμφωνο μη επίθεσης στην Τουρκία.

Βέβαια αυτή τη φορά δέν έγιναν διαδηλώσεις. Βλέπετε μεσολάβησαν οι γιορτές του Πάσχα κι όλοι πήγαμε να τσουγκρίσουμε αύγα και να φάμε φλαουίνες... Έξέ άλλο το Πάσχα είναι ή μέρα της Αγάπης και της Ειρήνης. Νομίζω ότι μένος στα πλαίσια τούτα μπαίνει και ή πρόταση Καραμανλή για σύμφωνο μη επίθεσης. Λένε ότι το εύνοει και ο Κίσιγκερ ο ειρηνοποιός...

Σύντομα μάλιστα θά προωθήσει την ειρήνη και στην Κύπρο. Και μες μόλις που έτοιμαζόμασταν να εξαγγείλουμε το μακροχρόνιο. Ύστερα από τις ένδοκυπριακές, τις αμερικανοτουρκικές και αμερικανοελληνικές συμφωνίες έχουμε τώρα και το Σύμφωνο μη επίθεσεως. Θ' άρχισει άραγε πάλι ο ίδιος κύκλος;

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

Η ΞΕΝΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Η φοίτηση σε μια ξένη χώρα αποτελεί μεταφορά της ανώτερης μόρφωσης αυτής της χώρας στη δική μας χώρα. Η φοίτηση αυτή είναι μια εισαγωγή μόρφωσης και οι πανεπιστημιακές χώρες παρέχουν αυτή τη μόρφωση με αντάλλαγμα σημαντικά οικονομικά όφελγη. Αυτή ή μόρφωση θά συντείνει στην βελτίωση ανάπτυξη του τόπου μας.

Πληρώνουμε γι' αυτή τη μόρφωση και έτσι ή μόρφωση αυτή πρέπει να επιστρέψει στην Κύπρο. Δέν νοείται ή μόρφωση αυτή να εκμεταλλεύεται από ξένες χώρες. Δέν πρέπει οι νέοι επιστήμονες μας που μπορούν να απασχοληθούν στην Κύπρο, να αναζητούν εργασία στο εξωτερικό. Και ή κυβέρνηση, πρέπει να φροντίσει για την απασχόληση όλων των νέων επιστημόνων, γιατί οι τελευταίοι, μή βρίσκοντας εργασία, φεύγουν για το εξωτερικό. Έτσι γίνεται μια σημαντική οικονομική και μορφωτική σπατάλη. Τις εύθυνες γι' αυτό τις φέρει το κοινωνικό μας σύστημα. Παρουσιάζεται όμως, ακόμα ένας φορέας ευθυνών: Τά ξένα σχολεία.

Τά ξένα σχολεία π.χ. ή Άγγλική Σχολή, ή Αμερικανική Ακαδημία κ.ά. έχουν το συγκεκριμένο στόχο της προβολής του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας τους, και πιο γενικά την ίδια τους τη χώρα. Όταν αποφοιτήσουν οι μαθητές απ' αυτά τά σχολεία, θά φοιτήσουν στις χώρες που τά σχολεία τους προβάλλουν. Παράλληλα μ' αυτό καλλιεργείται και μια ξενοφιλία. Οι σκοποί είναι καθαρά οικονομικοί. Η ξενοφιλία θά συντείνει στην αγορά και προτίμηση, προϊόντων μιας συγκεκριμένης χώρας, έχοντας έμμεσο αποτέλεσμα, την αύξηση των εξαγωγών αυτής της χώρας. Έξέ άλλο ένας νέος επιστήμονας, που αποφοιτήσει σε μια ξένη χώρα, έχει διδαχτεί και αποκλειστικότητα τα μηχανήματα αυτής της χώρας. Όταν

θά εργαστεί θά εισάξει αυτά τά μηχανήματα γιατί απλούστατα αυτά ξέρει να χειρίζεται. Άρα επωφελούνται — και πολύ μάλιστα — οι ξένες χώρες που μας κάνουν την «χάρη» να μας παρέχουν την ανώτερη μόρφωση τους. Επίσης δέν χρειάζεται καν να αναφερθούν τά διδάκτρα, και τ' άλλα έξοδα για τη φοίτηση. Τό φαινόμενο αυτό είναι μια άλλη μορφή του ιμπεριαλισμού, που σκοπό έχει να συντείνει στην οικονομική εξάρτηση των υποαναπτύχτων χωρών από τις βιομηχανικά ανεπτυγμένες χώρες.

Τό πρόβλημα δέν περιορίζεται ως εδώ. Στους καλύτερους μαθητές των ξένων σχολείων, προσφέρονται υποτροφίες, και άργότερα εργασία σ' αυτές τις χώρες. Είναι φιλανθρωπικά τά κίνητρα; Ασφαλώς όχι. Οι ξένες χώρες, μας δίνουν μόρφωση, παίρνουμε το αντίτιμο, και παράλληλα, χρησιμοποιούν, την καλύτερη ποιότητα αυτής της μόρφωσης για τη δική τους πρόοδο.

Έξέ άλλου σε πολλές περιπτώσεις, ή ξενοφιλία που καλλιεργείται φτάνει σε άπιστευτα επίπεδα. Η τυφλή εμπιστοσύνη από μεγάλο μέρος του λαού στα ξένα προϊόντα δέν είναι τυχαίο γεγονός. Για παράδειγμα ή ζήτηση άγγλικών δίσκων από τη νεολαία ίσως να ξεπερνά την ζήτηση ελληνικών. Πού όφειλεται αυτό;

Δέν προσπαθούμε ν' αποκρούσουμε τά θετικά στοιχεία που προσφέρουν τά ξένα σχολεία. Η ανώτερη, σε ποιότητα εκπαίδευσή τους και τό εκπαιδευτικό τους σύστημα έχουν να μας διδάξουν πάρα πολλά. Όπως και να τό κάνουμε, ή εισαγωγή μόρφωσης από τό εξωτερικό είναι αναγκαία, έφ' όσον δέν υπάρχει πανεπιστήμιο στην Κύπρο. Είναι ανάγκη όμως να συνειδητοποιήσουμε, τό ιμπεριαλιστικό και εκμεταλλευτικό ρόλο αυτών των σχολείων.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΜΕΛΩΝ ΕΔΕΚ

Λευτεριά, φωνή, δουλειά απαιτεί η προσφυγιά.

Εργάτες, Αγρότες, πρόσφυγά θα φέρουν λευτεριά.

Στις 2 του Μάη γίνεται στη Λάρνακα η συνδιάσκεψη προσφύγων μελών του σοσιαλιστικού κόμματος ΕΔΕΚ.

Το προσφυγικό πρόβλημα δημιουργήθηκε γιατί ο ιμπεριαλισμός και τα πληρεξούσια όργανά του, 'Ελληνική, χούντα και άρχουσα τάξη στην Τουρκία, ΕΟΚΑ Β', ΤΜΤ θέλοντας να μετατρέψουν την Κύπρο σε Νατοϊκό όρμητήριο ενάντια στον Αραβικό κόσμο επέτρεψαν και κατέλαβαν το μισό νησί μας. Η εισβολή βίαια και δολοφονική με την τρομοκρατία και τον εξαναγκασμό δημιούργησε το προσφυγικό πρόβλημα. Οι περισσότεροι από 200.000 πρόσφυγες εγκαταλείψαν τα σπίτια τους με τη

βία αλλά και με την ήττοπαθή και ύποταχτη πολι-

τική της τότε μεταπραξικοπηματικής κυβέρνησης.

Σήμερα οι πρόσφυγες αντιμετώπιζουν πολλαπλά προ-

Η μετανάστευση είναι ακόμα ένα πρόβλημα, που άπορρεί βέβαια από την ελλειψη ριζικής οικονομικής πολιτικής.

Συναφές είναι το πρόβλημα της ανεργίας και υποαπασχόλησης που φτάνει σε επίπεδα απαράδεχτα. Επίσης η οικονομική ανισότητα και η φτώχεια που θα πρέπει να αντιμετωπισθούν και να λυθούν με ριζικό τρόπο.

Η Παγκύπρια Συνδιάσκεψη Προσφύγων, μελών της ΕΔΕΚ θα εξετάσει όλα αυτά τα προβλήματα, με σκοπό τον αγώνα για την σύνταξη επίλυσής τους. Θα αποτελέσει σταθμό για την οργάνωση των προσφύγων μέσα στα πλαίσια ενός γνήσιου λαϊκού κινήματος που θα αγωνιστεί μέχρι το τέλος για πλήρη ανεξαρτησία της Κύπρου, και για τη δημιουργία μιας κοινωνίας χωρίς τάξεις και ανισότητα. Εκείνο όμως που προέχει είναι ο σημαντικός ρόλος που θα πρέπει να παίξει ο προσφυγικός κόσμος στην τωρινή αντιιμπεριαλιστική πάλη για την άπελευθέρωση της Κύπρου και την επιστροφή όλων των προσφύγων στα σπίτια τους.

Μπρος για ένα συνέδριο αγώνα Εργάτες Αγροτες Πρόσφυγες θα φέρουν λευτεριά

Αρα η βίαιη εκκένωση των κατεχομένων περιοχών από τον 'Ελληνικό πληθυσμό είναι το πρώτο χαρακτηριστικό γνώρισμα του προσφυγικού προβλήματος. Από αυτό ογαίνει άβιαστα το συμπέρασμα ότι η κύρια, η πρωτεύουσα πλευρά του προσφυγικού είναι η επιστροφή όλων ανεξαιρέτα των προσφύγων στα σπίτια τους. Και η επιστροφή των προσφύγων κάτω απ' αυτά τα δεσμεύματα δεν είναι δυνατό να γίνει μόνο με ειρηνικά μέσα, μόνο με συνομιλίες ή διπλωματικά μέσα. Η επιστροφή των προσφύγων θα πραγματοποιηθεί, αφού άπελευθερώσουμε πρώτα τα σπίτια μας που έχουν βίαια κατακτηθεί. Η άπελευθέρωση απαιτεί αγώνα.

Δεν έχουν σήμερα την απαιτούμενη οργανική ένότητα. Οι οργανωμένοι φορείς τους δεν έχουν ακόμα πετύχει σ' αυτή την κατεύθυνση. Επίσης μεταξύ των διαφόρων φορέων επικρατεί ακόμα πνεύμα τοπικιστικό, που εμποδίζει την ένότητα δράσης.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό του προσφυγικού προβλήματος, είναι ο μαζικός του χαρακτήρας. 200 χιλιάδες πρόσφυγες σημαίνει πάνω από το 1/3 του πληθυσμού της Κύπρου. Τοδο σημαίνει πως ο προσφυγικός κόσμος μπορεί και πρέπει ν' αποτελέσει την πρωτοπορεία, τη ραχοκοκαλιά του λαϊκού κινήματος για την άπελευθέρωση της Κύπρου.

Το μέγεθος του προβλήματος και ο μαζικός χαρακτήρας του προσφυγικού καθορίζει την μορφή οργάνωσης του κινήματος. Οργανωτικός στόχος πρέπει να είναι η δημιουργία ενός μαζικού, καλά οργανωμένου, μαχητικού και ζωντανού προσφυγικού κινήματος παράλληλα αλλά και σαν μέρος του γενικότερου λαϊκού κινήματος της εργατικής και αγροτικής τάξης.

Η επιτυχία αυτού του στόχου θα σημαίνει τη συντριβή της πολιτικής, της υποχώρησης και της ήττοπάθειας που εκφράζεται με την άποδοχή της διζωνικής και της διχοτόμησης. Θα σημαίνει την έναρξη ενός δυναμικού συνεπώς, αντιιμπεριαλιστικού αγώνα, για μιιά Κύπρο λευτερη, μακριά από ξένες εξαρτήσεις και ξένες βάσεις.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΔΕΝ

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

4Η ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Στις 9 Μαΐου και ώραν 9.30 γίνεται στη Λευκωσία η 4η επαρχιακή συνδιάσκεψη της σοσ. νεολαίας ΕΔΕΝ Λευκωσίας. Η συνδιάσκεψη θα γίνει στο **Θέατρο Παπαδημητρήν**.


Στην συνδιάσκεψη θα κατατεθούν βασικά έγγραφα που θα αποτελέσουν πηγή συζήτησης και χάραξης του γενικότερου πλάνου δουλειάς. Τέτοια έγγραφα είναι η πολιτική εισήγηση του Γεν. Γραμματέα, η Οργανωτική εισήγηση του επαρχ. όργαν. Γραμματέα, το Εργατικό έγγραφο του γραφ. Κοινωνικών προβλημάτων και η οικονομική εισήγηση του ταμιά της Επαρχιακής Επιτροπής. Σκοπός της συνδιάσκεψης είναι η ανάλυση και ο άπολογισμός της δουλειάς που έγινε από το 1ον Παγκύπριο συνέδριο μέχρι σήμερα. Θα επιχειρηθεί μιιά βαθειά ανάλυση και τομή του χαρακτήρα του αγώνα της σοσ. νεολαίας ΕΔΕΝ και θα τοποθετηθούν οι νέοι στόχοι που θα αποτελέσουν άφετηρία, νέων αγώνων για το μέλλον. Εργαζόμενοι και σπουδαστές γενικά όλοι οι καταπιεζόμενοι θα χαράξουν από κοινού την γραμμή του αντιιμπεριαλιστικού, αντιφασιστικού, αντικατοχικού, αντιδιζωνικού αγώνα που κτίζεται σήμερα. Γνωρίζομεν το πνεύμα του συμβιβασμού και της υποχώρησης που επικρατεί στα άνωτερα πολιτικά στρώματα.

Γνωρίζομεν επίσης και την λογική πάνω στην όποια στηρίζεται. Δεν ύπολόγισαν όμως τα νοιάτα του Κυπριακού λαού. Εμείς είμαστε οι γνήσιοι προασπιστές των λαϊκών συμφερόντων, εμείς θα σταθούμε τροχοπέδη στα ιμπεριαλιστικά σχέδια. Το δικό μας αίμα είναι που θα γίνει ποταμός για να καταπνίξη τους εχθρούς της λευτεριάς και της κοινωνικής αλλαγής. Η δική μας τάξη, η εργατική και η πρωτοπόρα μας οργάνωση θα κρατήσουν το θάρρος του αγώνα. Γι' αυτό άς συνεχίσουμε με πιό έντατικό ρυθμό οργάνωσης, με πιό μεθοδευμένο τρόπο δουλειάς για να καταφέρουμε την εθνικο - κοινωνική άπελευθέρωση που πραγματικά θα σώση την πατρίδα μας.

Μπρος λοιπόν για μιιά συνδιάσκεψη που θα αποτελέσει σταθμό στην ιστορία της οργάνωσης και του κινήματος γενικά.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

αγοραζετε τη σοσιαλιστικη εκφραση



σοσιαλιστικη εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 1500 μιλς
Εξωτερικό 24 φύλλα 2000 μιλς
Τιμή φύλλου 50 μιλς.

Οι έπιταγές στο λογαριασμό 1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική "Εκφραση θα διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.